

Simone Weil, *Oppression et liberté*, 1934

Dokonce i činnosti zdánlivě nejsvobodnější, věda, umění, sport, mají hodnotu jen tehdy, pokud napodobují správnost, přesnost a pečlivost náležející práci, nebo je dokonce přehánějí. Kdyby neměli vzor, který jim nevědomky poskytují rolník, kovář, lodník, kteří pracují, jak je potřeba, pokud použijeme tento obdivuhodně dvojznačný výraz, tyto činnosti by propadly čisté libovůli. Jediná svoboda, kterou bychom mohli přisoudit zlatému věku, je taková, ze které by se těšily děti, kdyby jim rodiče nenutili pravidla. Ve skutečnosti je tato svoboda jen pouhým nepodmíněným podrobením se rozmaru. Lidské tělo nemůže v žádném případě přestat náležet mocnému světu, ve kterém je uvězněné. Kdyby přece člověk přestal být podroben věcem a ostatním lidem svými potřebami a nebezpečími, emoce, které se člověka neustále v nitru zmocňují a před kterými ho nemůže zbavit žádná spořádaná činnost, by ho věcem a ostatním lidem jen více vydaly. Kdybychom svobodou měli rozumět pouhou absencí jakékoliv potřeby, toto slovo by bylo zproštěno jakéhokoliv konkrétního významu; ale nepředstavovalo by tedy pro nás něco, jehož odstranění odebírá životu jeho hodnotu.

obsah správně, formu trošku uhladit